

Sygn. akt I C 2919/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Smaga

Protokolant: apl. adw. Michał Kempa

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Publicznego Szpitala (...). W. (...) w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. kwotę 65.497,84 złotych (sześćdziesiąt pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 września 2013 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt I C 2919/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata M. N. (pełnomocnictwo – k. 8), wniosła o zasądzenie do (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 65.527,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. Ponadto powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 września 2013 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 65.527,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 4.436,25 złotych tytułem kosztów procesu albo wniósł w terminie dwóch tygodni sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 24 października 2013 roku pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...), zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 65.497,84 złotych. Ponadto pozwany wniósł o rozłożenie na raty i odstąpienie od obciążania go kosztami sądowymi i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w N. a (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) w W. zawarły następujące umowy:

1. w dniu 26 marca 2012 roku umowę, której przedmiotem była dostawa leków, sukcesywnie w okresie 24 miesięcy; za dostarczony towar dostawca miał wystawić fakturę; zapłata należności miała nastąpić w terminie 90 dni od otrzymania faktury i jej zaakceptowania,
2. w dniu 3 kwietnia 2012 roku umowę, której przedmiotem była dostawa leków, sukcesywnie w okresie 24 miesięcy; za dostarczony towar dostawca miał wystawić fakturę; zapłata należności miała nastąpić w terminie 90 dni od otrzymania faktury i jej zaakceptowania,
3. w dniu 29 listopada 2012 roku umowę, której przedmiotem była sprzedaż i dostawa sprzętu jednorazowego użytku, w okresie 24 miesięcy od zawarcia umowy; za dostarczony towar dostawca miał wystawić fakturę; zapłata należności miała nastąpić w terminie 90 dni od otrzymania faktury i jej zaakceptowania,
4. w dniu 29 listopada 2012 roku umowę, której przedmiotem był sprzedaż wkłuc centralnych; umowa została zawarta na okres 24 miesięcy; termin płatności został ustalony również na 90 dni licząc od dnia wystawienia faktury (umowy – k. 14-42),

(...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w N. w wykonaniu łączących ją z (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. O. (...) w W. umów dostarczyła wskazanej placówce medycznej zamówiony towar (bezsporne).

Z tych tytułów wystawiła następujące faktury:

1. w dniu 14 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 281,88 złotych,
2. w dniu 16 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 1.004,40 złotych,
3. w dniu 16 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 419,04 złotych,
4. w dniu 16 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 3.840,26 złotych,
5. w dniu 21 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 521,64 złotych,
6. w dniu 23 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 369,36 złotych,
7. w dniu 23 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 2.751,52 złotych,
8. w dniu 31 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 5.199,88 złotych, która została skorygowana fakturą z 4 lutego 2013 roku, kwota została pomniejszona o 2.980,80 złotych,
9. w dniu 4 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 1.620 złotych,
10. w dniu 8 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 1.004 złotych,
11. w dniu 8 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 522,72 złotych,
12. w dniu 8 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 3.520,26 złotych, która została skorygowana fakturą z 21 lutego 2013 roku, kwota została pomniejszona o 3,48 złotych
13. w dniu 18 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 2.377,51 złotych,
14. w dniu 19 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 1.134 złotych,
15. w dniu 25 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 3.942 złotych,

16. w dniu 28 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 3.831,84 złotych,
17. w dniu 28 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 654,48 złotych,
18. w dniu 28 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 4.626,50 złotych,
19. w dniu 8 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 419,04 złotych,
20. w dniu 8 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 3.214,08 złotych,
21. w dniu 11 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 1.004,40 złotych,
22. w dniu 14 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 438,48 złotych,
23. w dniu 15 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 639,36 złotych,
24. w dniu 18 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 3.942 złotych,
25. w dniu 19 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 333,72 złotych,
26. w dniu 19 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 3.190,97 złotych,
27. w dniu 22 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 384,48 złotych,
28. w dniu 26 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 333,72 złotych,
29. w dniu 26 marca 2013 roku numer (...) na kwotę 3.641,76 złotych,
30. w dniu 3 kwietnia 2013 roku numer (...) na kwotę 270 złotych,
31. w dniu 3 kwietnia 2013 roku numer (...) na kwotę 4.074,62 złotych,
32. w dniu 10 kwietnia 2013 roku numer (...) na kwotę 2.148,12 złotych,
33. w dniu 15 kwietnia 2013 roku numer (...) na kwotę 3.165,48 złotych,
34. w dniu 15 kwietnia 2013 roku numer (...) na kwotę 434,16 złotych,
35. w dniu 13 maja 2013 roku numer (...) na kwotę 1.015,20 złotych (faktury VAT – k. 47-87).

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wezwała (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. do zapłaty kwoty 64.333,03 złotych (wezwanie do zapłaty – k. 9-10).

Powyższy stan faktyczny pozostawał pomiędzy stronami bezsporny i został ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności powódki i jej wysokości, kwestionował zaś termin płatności, podnosząc, że powód nie wykazał, kiedy dostarczył faktury VAT pozwanemu. Pozwany podał jednocześnie daty dostarczenia faktur, a zatem wskazał termin wymagalności, jednocześnie przedstawiając swoje wyliczenie należności powoda.

Zgodnie z postanowieniami zawartych między stronami umów zapłata należności za dostarczone do zamawiającego każdej z części zamówienia miała być dokonywana na podstawie faktury VAT, w terminie 90 dni od daty otrzymania

faktury przez zamawiającego i jej zaakceptowania. Wskazać należy, że powód nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego datę dostarczenia faktur (na fakturach brak było adnotacji o ich otrzymaniu przez pozwanego). W związku z tym przyjąć, że faktury zostały dostarczone w datach wskazanych przez pozwanego (okoliczność przyznana), a tym samym powodowi przysługuje należność w wysokości wyliczonej przez pozwanego (k. 110-111), zaś powództwo w zakresie przekraczającym tę kotew podlegało oddaleniu.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

Rozstrzygnięcie o odsetkach Sąd oparł na treści przepisu art. 481 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się należność główna i odsetki ustawowe kapitalizowane na dzień wniesienia pozwu. Zgodnie z przepisem art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Stąd też Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem, tj. od dnia następnego po złożeniu pozwu.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Jednakże zgodnie z dyspozycją art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W judykaturze przyjmuje się, iż przepis ww. art. 102 kpc nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, tj. wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie w połączeniu z jej sytuacją pozaprosesową, np. złą sytuacją finansową. O tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi tzw. „szczególnie uzasadniony wypadek” decyduje między innymi sposób prowadzenia postępowania przez stronę. Jeżeli prowadzi ona sprawę sądową w sposób nielojalny, np. przez usiłowanie wprowadzenia Sądu w błąd albo celowo dąży do przewleczenia postępowania lub zwiększenia jego kosztów, to taka strona nie zasługuje na potraktowanie jej w uprzywilejowany sposób i na zwolnienie od zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (por. postanowienie SN z dnia 20.12.1973 r., II CZ 210/73, nie publikowany).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż względy słuszności przemawiały za odstąpieniem od obciążania pozwanego kosztami procesu. Pozwany prowadził postępowanie z należytą starannością i w sposób lojalny wobec przeciwnika procesowego. Nie sposób również uznać, że pozwany dał swoim postępowaniem powód do wytoczenia niniejszego procesu, albowiem fakt powstania zaległości płatniczych pomiędzy stronami był konsekwencją obiektywnie trudnej sytuacji finansowej pozwanego, a nie jego celowego działania. Podkreślić należy, iż pozwany w toku postępowania stopniowo spłacał swoje zadłużenie wobec powoda. W ocenie Sądu powyższe uzasadniało odstąpienie od nakładania na pozwanego kolejnych obciążeń finansowych. Wskazać należy, że w tej kwestii wypowiedział się już niejednokrotnie Sąd Apelacyjny w Warszawie, w tym w postanowieniu z dnia 24 listopada 2011 r., sygn. akt I ACz 2092/11 oraz w postanowieniu z dnia 14 października 2011 r., sygn. akt I ACz 1775/11.